

Jamtamot

1
Art sammanfatta ett år av Jamtamots verksamhet på det begränsade utrymme som denna publikation medger låter sig svårligen göras. De många olika kommittéernas arbete, korrespondensen med utlandet, de sena kvällarna på kammarn där många tänkvärda saker yttrats samt mycket mer måste förbigås. Följande aktiviteter höjer sig dock över mängden och passerar det ytterst grovmaskiga nätet.

Höstens verksamhet inleddes med en trevlig ressemiddag tillsammans med Härja-Jämt och några nya förmågor knöts till Jamtamot. Kort därefter gick Samarret, även detta tillsammans med Härja-Jämt, av stapeln och Pineforest crunch, vars största fördel var att de varken svinnade ner eller slogs, stod för underhållningen. Efter detta lyckades vi skaka av oss de efter-

3

terminen. En dryg månad senare var det dags för terminens andra Mot, Båtmotet. Tanken var att Motet skulle hållas på en finlandsfärja men inom Jamtamot blir saker aldrig riktigt som man har tänkt sig, dessutom visade det sig att Östersjön var isbelagd vilket omöjliggjorde båtresan. Kvällens gäst var Br Arne Rubensson som höll ett intressant föredrag om Finland och det finska språket. Senare under kvällen framförde gästen en obetalbar version av "Når ma fer heim ti Kluk" ackompanjerad av en luftbanjospelande Br Stj PM.

December månad var kommen och med den det traditionella Julmotet. Julmotet innehöll det mesta, grisfötter, skinka, luguberheitssnaps, kinesisk fana, eldsprutning m.m. Den stora dramatiken utspelade sig dock vid fackeltåget till Gunillaklockan. Jamtarnas skönsång och Br Markstedts brandtal trängde in genom slottets tjocka väggar och väckte både landshövdingen och dennes hustru. Åsynen av ett femtiotal luvbeklädda figurer fick dem att tillkalla ordningsmakten, vilken ryckte ut med blixstens hastighet. Två polisbilar, dock utan påslagna sirener, anlände och en kvinnlig poliskonstapel undrade vad som stod på. Med list och charm lyckades vi lugna damen och Jamtarna kunde ta sig ner på nationen utan förluster.

Det nya året inleddes med ett grundligt firande av storsjöödjurets fridlysende tillsammans med HJ och JH. Därefter följde frtmotet och äntligen dök den efterlängtrade Gillevärden Peter Dahlin upp vilket resulterade i att styrelsen äntligen blev full (?). Den från Jamtamot till Peking utsände Br Niklas Swanström redogjorde för den diplomatiska turbulens han orsakat under höstterminen. I en taltävling på universitetet berättade Br Swanström att Jamtland var ockuperat och förtryckt av Sverige och att Jamtamot var intelligentian i exil. Detta väckte stor uppståndelse, inte minst hos rektor, och

2
hängsna fruntimren och dra igång den riktiga verksamheten som startade med Ockupationsmotet. Den nya styrelsen tillträdde och så även Br ÖH. Gälbeiningarna var många och Motet kom igång cirka en och en halv timme efter utsatt tid. Det fina tidsschema som jag ägnat mycken möda åt sprack alltså redan innan Motet startat och denna trend höll i sig, vilker resulterade i att efterrätten intogs vid halv tvåtiden. Förrätten, som enbart bestod av sallad, väckte Brödernas vrede och krav väcktes på den något uppblåste t.f. Gillevärdens avgång. Någon skrek "Skjut de ansvariga" och den nya styrelsen visade prov på både handlingskraft, beslutsamhet och snabbhet då Gillevärden bestraffades med ett nackskott. Märkligt nog var ingen av de närvarande Bröderna intresserad av att söka den vakanta posten så vi stod utan Gillevärd resten av

4

följden blev att Br Swanström fick uppsöka svenska ambassaden som intygade att han varken var uppvigglare eller förespråkade väpnad kamp. De annars så stabila relationerna med folkrepubliken hade fått sig en törn men det beslutades att Br Swanström skulle återvända och fortsätta kampen för vår sak.

I mars hölls Prismotet och hederspristagaren Harald Eriksson från Hucksjöåsen mottog sax och diplom. Han förevisade diabilder och en hel del intressanta genitalieteckningar samt höll ett föredrag om den jamtska naturen och de fjärlar som flyger omkring i densamma. Harald, som passerat åttioststreck, hade på förhand meddelat att han inte orkade vara vaken så länge utan tänkte uppsöka sin nattlogi vid tiotiden. För att hederspristagaren åtminstone skulle få se varmrätten drogs ett vansinnestempo upp och aldrig förr har Jamtamot kommit så tidigt till bords. Hederspristagaren konstaterade att Prismotet slog ut den kungamiddag han varit på och lovade samtliga Brr fritt inträde på hans fjärlmuseum. Hederspriset hade verkligen gått till rätt kille!

På Valmotet i april valdes den nya styrelse som skall leda Jamtamot vidare. För första gången i Jamtamots historia kommer presidiet att bestå av två Härjeådalingar, Br Tomas Persson vid klubban och Br Gösta Eriksson vid pennan. Efter valet inleddes förhandlingar med krigsmaterielinspektionen för att Jamtamot så småningom skall kunna skjuta salut med en egen fälthaubits. Denna fråga var visserligen intressant men mer intressant var att det senare under kvällen visade sig att det fanns en jamtsk missil ibland oss. Motet avslutades då KC tittade in på kammaren och utbrast "Godmorgon kamrater".

Efter diverse turer stod det klart att den traditionella Jamtpuben på Valborg inte skulle äga rum på Orvar utan i nya delen. Jamten är påhittig

Glada! Jamtar på Prismot. I förgrunden; fr. v Rolf Hilleberg, Torhald Eriksson, Överhövding Henning Richardsson och P G Norman.

och efter ett gott samarbete med kuratelet kompletterades puben med ett galopdisko vilket visade sig bli en succé. Fornatiders allmogekravaller upprepade sig och både Jamtar och övriga gäster verkade trivas.

Sommarmotet i maj hölls även detta år i Pilsbo och Bröderna kunde konstatera att stugan numera hade både golv, kök och vatten. Under eftermiddagen spelades det fotboll och Bröderna rusade runt som nyutsläppta hingstar på Wången, och sparkade på såväl boll som med- och motspelare. Den uppsluppna stämningen höll i sig och Bröderna avlöste varandra vid förhandlingsbordet vilket fick till följd att Motet pågick till långt fram på förmiddagen.

Verksamhetsårets sista Mot, Heimmotet, ägde rum i Bodsjötrakten. Aktiviteterna inleddes med ett besök i Gällö och en provtur med den autentiska vikingabåten. Vikingablodet pumpade i Bröderna och resultatet blev att Jamtamot slog nytt hastighetsrekord och fick fina blåsor i hän-

derna. Efter denna lyckade inledning styrde bussen mot Bodsjö kyrka där kantorn Gunnar Malmström berättade om kyrkan och bygden. Slutligen gick färden mot Harald i Hucksjöåsen och efter att ha tillbringat en dryg timme på slingriga grusvägar fick Bröderna äntligen se det fantastiska fjärlismuséet. Motet hölls i Sidsjö bystuga och förhandlingarna pågick till dess det var dags att bege sig tillbaka till stan.

Efter detta Mot var det slutligen dags att lämna över klubban. Då bussen åkte tillbaka till stan stod jag kvar och såg den försvinna och kände både lärtnad och saknad. Lärtnad över att andra kommer att utföra städdagar och arbetsutbyten men samtidigt saknad över många andra saker. Med tiden går dock detta över och när andan faller på kan man alltid gå på Mot och då, även om det skulle dröja ett tiotal år, känna igen både kallelseförfarande och en hel del ansikten. Ma raukes.

Henning Richardsson Överhövding.